

Поводом ауторског чланка премијера Ивице Дачића, [Европа није циљ, Европа је пут](#), Данас 21. јун 2013.

Ако бисмо желели да потражимо историјску аналогију са предвидовданском Србијом 2013. могли бисмо је можда наћи у посткумановској Србији 1912. године. Колико је усхићење захватило српски народ после великих победа у Балканским ратовима тако је, ако не и више, раздраганост захватила српску политичку елиту [1] која је ишчекивала зелено светло, датум или нешто слично. Додуше, посткумановска Србија је летела на крилима великих победа, на лаворикама српског оружја, док је предвидовданска Србија ишчекивала један папирић на чије усвајање готово да није имала никаквог утицаја. Али, зашто кварити расположење тричаријама?

У оваквим моментима српски политичари очекивано дају бројне изјаве, али мало који се потруди да своје мисли преточи у неку литерарну форму. Овога пута премијер Владе Републике Србије и млађи коалициони партнер Ивица Дачић у београдском листу *Данас* покушао је да са грађанима подели расположење усплахиреног ишчекивања и великих нада недељу дана пре Видовдана и дана када је требало да буде саопштена одлука о фамозном датуму.

Дачићева Европа и наше "европске вредности"

Пише: Милош Милојевић
недеља, 07 јул 2013 13:02

